

ла; *vingt*, (венъ), двадсеть; *doigt*, (доа), пръстъ; *étang*, (етанъ) водоберъ, (хаузъ); *hapeng* скъбрица *leg*, (лé) за-вѣщаніе.

G преди **е** и **и** произнося се като бѫлгарск: **ж**. примѣри: *âge*, (ажъ.) возрастъ; *agir* (ажиръ), дѣйствовамъ но предъ **а**, **о**, **у** и предъ безгласни тѣ букви, **g** се произнося като бѫлгарск: **г**; примѣри: *gâter*, развалиамъ (гатé); *au-guste*, (огъсть), державній и проч:

Gn се произнося като **нь** мѣгко; примѣри: *gagner* (ганьé) пичелж, *digne*, (динь достойній и проч: исключаватъ се обаче отъ това общо правило слова: *stagnant*, (стагнантъ), стояцій; *stagnation*, (стагнаціонъ) запирање, *incognito*, (инкогнито) и проч: въ които **gn** се произнося като бѫлгарское **ги**.

7). **H** (**h**) въобще не се произнося или е полъ-гласна: *homme*, (омъ) човѣкъ; *hôpital*, (опиталъ), болница; но ако подиря-та й гласна се произнося съ гърло, то тогава **h** се произнося като бѫлгарск: **х** и френски се зове **h ass-pirée**. Примѣри: *haine* (хенъ): завистъ; *hache* (хашъ) бра-два и проч:

8). *I* преди **m** и **n** произнося се като **é** както: *in-grat* (енгрá), неблагодарній; *impatience*, енпасиансъ, не-териѣніе.—Ото това общо правило вирочемъ има нѣколко исключенія — а) ако подиръ **m** слѣдова друго **m**, то **i** си ос-тава неизмѣнямо и се произнося като **i** и. п: *immortel*, (им-мортель), безсмѣртній; б) ако подиръ **n** слѣдова друго **n** или **h**, то **i** пакъ не се измѣнява; и. п: *innocence*, (инносансъ), невинностъ: *inhumain*, (инхюментъ) безчовѣченъ; — в) по-добно **i** не се измѣнява, ако подиръ **m** или **n** слѣдова една гласна буква, както: *imagination*, (имажинаціонъ) вообра-женіе; *inimitié* (инимитіé) непріятелство.

9) **L** двойно (**ll**) произнося се много мѣгко подиръ **ai**, **ei** и **ouï**; и. п: *travailler* (траваїїé) работъкъ *eveiller* (ев-еїїé) сабуждамъ; *genouillier*, (женуїїé) колѣнопреклонямъ. Подобно се произносе **ll** и въ слова-та: *fille* (фий), дѣще-ри, *briller* (брїїé) свѣтъкъ и проч:

10). **M** преди **b**, **p** и **n** произнося се като **n**; и. п: *emblème* (анблемъ); *emploi* (анплоi), служба и проч: Също **m** се произнося не чисто като **m** но като **n** кога се нами-ра предъ едно друго **m**, или на краи-тъ на нѣкое слово. Впрочемъ трѣба да се забѣлѣжи че въ всички-тѣ тие слу-